

Otázka - Odpověď V. V. Pjagina ze dne 13.03.2023 VIDEO CZ Titl, 1 hod 22 min + PŘEPIS)

- CZ24 News | 19. března 2023

Fond konceptuálních technologií uvádí

Vážení čtenáři, představujeme vám třídílnou knihu vnitřního prediktoru SSSR: Válka, Stát a Bolševismus.

V prvním dílu Stát jsou probírány principy budování státu na základě kompetencí, kterými je nutné nezbytně disponovat pro zajištění jeho fungování.

Čím se státy-konstrukteři liší od projektově zkonstruovaných států?

Co určuje suverenitu státu a jaký na to má vliv počet obyvatel?

Jak ve skutečnosti probíhala studená válka mezi SSSR a kolektivním Západem?

Druhý díl Válka odpovídá na otázky:

Co je to válka? Co je to hybridní válka?

Jak dosáhnout cíle spočívajícího v dobytí státu bez přímého použití armády?

Čím se liší spravedlivé a osvobozené války od jiných druhů válek?

Třetí díl Bolševismus je zasvěcen rozboru unikátního jevu ve světových dějinách, jež doposud vyvolává mnoho otázek, kterým je ruský bolševismus.

Co je to bolševismus a čím se bolševici liší od komunistů?

Jak bolševici vybudovali sovětský stát

v podmínkách světové války 20. století?

A proč carské Rusko prohrálo první etapu světové války, kterou byla 1. světová válka?

Zatímco pod vedením bolševiků SSSR triumfálně vyhrál její druhou etapu, 2. světovou válku?

Proč bílí generálové vstupovali do řad Rudé armády?

Jak ruští bolševici nejen dokázali vyhrát v občanské válce, ale i odrazit zahraniční agresi tím, že vytvořili interventům problémy uvnitř jejich států?

Koupit si třídílnou knihu vnitřního prediktoru Válka, Stát a Bolševismus můžete v on-line obchodu Ozon.ru

Všechny odkazy najdete v popisu k tomuto videu a také v našich sociálních sítích (FKT Altaj).

POZOR POZOR POZOR NOVÉ OZNÁMENÍ!

Je k dispozici nové diskusní fórum Koncepce sociální bezpečnosti

<https://ksb-csr.net>

Dobrý den Valeriji Viktoroviči.

Dobrý den.

Zdravím naše vážené diváky, posluchače a kolegy ve studiu.

Dnes je 13.03.2023.

A první otázka, na kterou vás prosí odpovědět, zní velmi jednoduše.

- Co se to děje v Gruzii?

- Nu, co se to děje v Gruzii?

V Gruzii jsou nepokoje, a mohlo by se zdát, že pro nic za nic.

Podstata těch nepokojů hraje velmi významnou globální roli.

To je zvláštní, malá Gruzie a globální role?

Může Gruzie vůbec řešit nějaké globální

problémy, spouštět nějaké globální procesy?

Samozřejmě, že nemůže.

Ale ona není řeč o Gruzii, ale o tom,

kdo může spouštět všechny tyto procesy

a kdo může vytvářet globální problémy.

Gruzie, stejně jako každý jiný stát

v postsovětském prostoru,

tj. jakákoliv republika, svazová republika,

která je nyní státem, není skutečným státem.

Jedná se zcela jasně o projektově zkonstruovaný stát.

My máme o Gruzii v naší třídičné práci dost podrobný materiál, jak se formovalo její řízení, jak její vládě vypláceli peníze přímo z rozpočtu USA.

A když je v tomto stavu, kdy jako stát nemá vůbec žádné zdroje, aby mohla uplatňovat svou suverénní politiku a je podřízena jinému státu, který už na úrovni výplat úředníkům určuje její státní

řízení, může se Gruzie vymanit zpod takového diktátu a vést vlastní politiku?

Odpověď je očividná.

Nikdo to nedovolí, z těch, kteří uplatňují svou politiku v globálním měřítku.

USA takovou politiku uplatňují neustále.

USA jsou světovým čteníkem, který má 800 vojenských základen po celém světě, výslovně kvůli tomu, aby zajišťovaly zájmy USA.

A USA si strčily Gruzii do své kapsy, aniž by tam musely postavit vojenskou základnu.

Stačilo po určitou dobu platit výplatu úředníkům, aby se přenastavil politický model a všichni si uvědomili, že mohou mít živobytí v Gruzii, ale pracovat musí výlučně v zájmu USA.

A teď se v Gruzii rozhodli, že tam přijmou zákon o zahraničních agentech.

A navíc jde o zákon, který byl slovo od slova opsaný, jen s místními a politickými reáliemi, místo USA tam samozřejmě uvedli Gruzii, místo amerického státu gruzínský stát a tak podobně.

Takže se fakticky jedná o americký zákon.

Zdalo by se tedy, že to přece nemůže narušovat zájmy USA.

Jenže ten zákon je narušuje.

Řekl to sám velvyslanec v Gruzii, že ten zákon o zahraničních agentech, který chtějí přijmout v Gruzii, přestože je slovo od slova opsaný z amerického zákona, je v rozporu s demokratickými hodnotami prosazovanými i Spojenými státy.

V novinách Kommersant 10. března publikovali dva články.

V tom prvním psali, že v žádném případě nesmí být přijat zákon o zahraničních agentech, protože je to v rozporu s demokratickými hodnotami.

Mluvil o tom mimochodem také Borrell, vysoký představitel EU, ano Josep Borrell.

A druhý článek byl o tom, že v Kanadě se také jedná o přijetí zákona o zahraničních agentech, protože brání demokratické hodnoty.

To je fakticky celá odpověď.

Státy prvního světa, světoví lídři, hegemoni,

kterí řídí svět, mají právo bránit své národní zájmy,

které předkládají celému světu v podobě jakýchsi obecně platných demokratických hodnot.

Zatímco státy třetího světa, které okrádají,

se musí držet rámce americké politiky,

ty takový zákon přijmout nemohou.

Zdalo by se, že tohle to vše vysvětluje.

Ale představte si takovou situaci.

Je-li gruzínská vláda plně

pod kontrolou Američanů,

je-li gruzínský parlament

plně pod kontrolou USA...

A já opakuji, že to už fungovalo na té úrovni, že jim vypláceli přímo výplaty. Bylo tam takové období.

A není známo, jak se to s těmi výplatami řeší teď,

prostě se jen na veřejnost nic nedostane.

Možná to tak funguje pořád a oni podepisují americké výkazy, že jim Státní department USA vyplatil mzdu.

To je jedno. Jakmile je jednou dostali do této situace, žádný další už se z ní vymanit nedokáže, protože...

Nu, představte si nějakého malého pejska,

pokojevého, ano? To je Gruzie a nějakého buldoka.

Mohou se v ringu střetnout

jako rovný s rovným?

Aby nějaký psík, nějaký bišonek potrhál buldoka nebo obhájil své zájmy?

Samozřejmě, že ne.

Souhrnná moc USA několikanásobně převyšuje souhrnnou moc Gruzie.

Prostě několikanásobně! A mimochodem,

ty nepokoje to předvedly.

Ale o tom později. Takže se

ptáme, proč vláda a parlament,

kteřé jsou na vodítku USA a nemohou si dovolit přijmout ani jeden zákon, ani jedno rozhodnutí,

kteřé by bylo v rozporu se zájmy USA, najednou přijmou zákon o zahraničních agentech?

Přičemž americký velvyslanec přímo mluví

o tom, že je to z hlediska USA nepřípustné.

A oni ho přesto přijmou.

Že by přece jen hájili své státní zájmy?

Ti lidé, to znovu opakují,

které si vydržují Američani?

Kterí tak nemají právo v žádném případě formovat svou národní politiku?

A v první řadě proto, že tuto národní politiku nejsou schopni zajistit zdrojově...

Takové státy jako Gruzie, mohou existovat jen ve větších svazech,

pod křídlem silného státu, jako to bylo v Rusku,

v Sovětském svazu, kdy Gruzie vzkvétala.

A jak je to nyní pod USA?

Gruzie reálně upadá.

Ovšem někteří to považují za prosperitu,

protože se krmí z amerického stolu.

Podívejte se, kolik lidí vyšlo do ulic proti tomu zákonu o zahraničních agentech.

To je totiž jejich živobytí, oni do těch ulic vyšli právě kvůli tomu, že by je tak zítra připravili o jejich kousek chleba,

protože oni jsou zahraničními agenty v Gruzii,

představují zájmy cizích států na úkor Gruzie.

Protože ten, kdo je živí, kdo je platí, ten také poroučí muziku.

Kdo platí, ten s dívkou potom tancuje.

Takže vyšli v takovém množství,

masově, ihned a řekli...

Vždyť co to znamená, vystoupit proti zákonu o zahraničních agentech?

To znamená veřejně prohlásit,

že jsou kategoricky proti tomu,

aby jejich stát měl alespoň trochu, alespoň zdání suverenity, dokonce ani ne nějakou míru suverenity,

ale alespoň její zdání,

protože tam všechno dál mají

řídít zahraniční agenti.

A na Gruzii je krásně vidět, do jaké míry jsou tito zahraniční agenti infiltrováni do všech oblastí gruzínského života.

A najednou za těchto podmínek, kdy je tam vše takto prostoupeno, kdy je řízena vláda, parlament,

kdy je celá společnost prostoupena různými organizacemi zahraničních agentů,

tak v těchto podmínkách, kdy Gruzie

navíc není zdrojově schopná čelit USA,

si tato Gruzie dovolí začít takovou klíčovou věcí,

jakou je zákon o zahraničních agentech?

Než se Rusko vůbec dopracovalo k tomuto zákonu, muselo napřed formovat své státní instituce celých dvacet let.

Dvacet let Rusko pod Putinovým vedením budovalo své vlastní instituce.

To Rusko, které má k dispozici unikátní zdrojový potenciál, jednoduše unikátní,

s ohledem na obyvatelstvo, přírodní zdroje,

výrobní základnu i vědecký potenciál.

Přesto jsme potřebovali celých dvacet let, abychom se nakonec dopracovali k zákonu o zahraničních agentech, a navíc jsme ho přijali v té nejmírnější podobě, v maximálně mírné podobě, protože přes ten politický systém, který to přijímal, to prošlo jen tak tak, neboť USA byly zcela proti tomuto zákonu.

Potřebovaly tady mít rozvázané ruce, aby si tu mohly dělat, co by chtěly.

Kolik našich lidí strčili na základě falešných obvinění v USA do vězení?

A to na základě zákona o zahraničních agentech.

Jednoduše si ta obvinění cucali z palce.

Ale ten jejich zákon má tak drakonickou podobu, že je možné uvěznit člověka na doživotí.

Zatímco u nás máme maximálně mírný.

A najednou Gruzie, která nemá s Ruskem srovnatelný zdrojový potenciál, ani si pro to nevytvořila půdu, nepracovala na začlenění skutečných vlastenců do řízení, kteří by místo posluhy cizímu páníčkově pracovali na prosazování státních zájmů, najednou z ničeho nic přijímá ten maximálně tvrdý americký zákon o zahraničních agentech, jak prohlašují.

Je něco takového možné?

Každý, kdo to takto zhodnotí, řekne, že ne a bude mít pravdu.

Namítnou: „Jak to? Vždyť ten zákon přijali.

A USA všechny ty cizí agenty poslaly do ulic.“

Víte, ta situace je taková... Můžete se s ní setkat v mnoha amerických filmech.

Jeden z takových populárních filmů, který teď dávají je Rychlejší než smrt (The Quick and the Dead).

Tam je taková scéna, kdy spolu pistolníci soupeří a hlavní zloduch se bojí toho, který se stal knězem, protože ten střílí velice rychle a může v tom souboji vyhrát.

A tak jednomu ze svých nohsledů povídá, aby mu zranil ruce.

Nu, ne zlomil, ale aby svaly přišly o svou pružnost, aby mu zpomalil reakce, aby nebyl tak rychlý, aby potom zaručeně prohrál souboj s tím hlavním zloduchem.

Ten ho do těch rukou mlátil, aby byly plné modřin, aby ho ty ruce bolely, prsty nebyly dost ohebné, měl odřenou kůži, pohmožděné či dokonce natržené svaly...

Zkrátka, aby přišel o svou bojeschopnost.

Aby ten zloducha achoval zdání slušnosti, tak když přišel a viděl, že jeho rotivník má zraněné ruce, což viděli i všichni ostatní, musel se z toho nějak vykroutit, aby zachoval zdání spravedlnosti.

A tak se ptá: „Kdo to udělal?“ Ten nohsled, poskok vystoupí a povídá: „Já ...“

Pokud si vzpomínám, tak mu říkal Mr. Herod a ten mu odpovídá: „Jestli se chceš zachránit, tak utíkej.“

„Ale já to přece udělal na váš příkaz!“

„Utíká ti čas...,“ odpověděl mu.

Ten se rozběhl, on ho střelil do zad a zabil ho.

Tento námět je v různých variantách použit v mnoha amerických filmech.

Kdy pán něco přikáže

svému sluhovi, ten to udělá,

a potom ho sám pán potrestá za to, co udělal,

aby vypadal v očích lidí jako ten spravedlivý.

A teď vidíme v životě názorné divadlo, politické divadlo toho, jak je tato filmová scéna uplatněna v praxi.

Napřed parlamentu, vládě nařídí,

že musí ten zákon přijmout:

„Když to páníček nařídil, tak to tak musíme udělat! Přece mu nemůžeme vzdorovat.“

A potom americký velvyslanec řekne:

„Ten zákon nemůžete přijmout.“

Ale to vše probíhá veřejně, zatímco na chodbách, takřkajíc v osobním styku jim potvrdili:

„Udělejte, co vám bylo poručeno!

Vás se to nedotkne, je to zapotřebí. Vás osobně, ať už budou jakékoliv nepokoje, se to nedotkne.“

Tohle oni slibují vždycky, než je zastřelí

nebo podrazí tak, že je to stojí život.

Americká kinematografie v tomto ohledu poskytuje širokou myšlenkovou základnu americké mentality.

Ten široký přístup k americké kinematografii, který jsme tu měli, a stále ještě máme,

nám umožňuje jim porozumět,

protože v jejich filmech se odráží jejich mentalita.

Zatímco naše filmy jim zůstaly nedostupné.

Protože to, co se natáčí v postsovětském Rusku,

je natáčeno podle amerických šablon.

Prostě vezmou americké reálie... Když běží nějaký ten seriál, tak přece vidíte, že ty reálie jsou americké.

V Rusku to přece takto nevypadá, lidé se tu takto nechovají, protože myslí zcela jinak.

A oni nám to tímto způsobem vnucují.

Jenže se jedná o jejich vlastní sebeklam.

Oni sami tím, že se zmocnili filmové oblasti a začali natáčet filmy podle amerických šablon

a podle svých objednávek s cílem přeformátovat naše obyvatelstvo, spadli do své vlastní pasti.

Ted' nám nerozumí, prostřednictvím této „naší“

tvorby naši mentalitu nepochopí.

Stejně jako jim je nedostupná

široká literární tvorba.

Ale pořád tu je klasika, klasika

sovětské kinematografie,

klasika literatury ruské a sovětské,

která je v národě stále živá.

A jak se ukazuje v praxi, ani sovětologové

necháпали Dostojevského, Tolstého, nikoho.

Alespoň však rozvíjeli různé teorie...

A teď navíc mají ten problém, že v USA zanikla jejich škola sovétologie.

Těch, kteří znali Rusko, Sovětský svaz, kteří znali vazby mezi republikami, ty historické, mentální, kulturní.

Nic z toho už nemají. A zbyla tu jen jejich kinematografie a její kopie v podobě ruské kinematografie.

Jenže ty jsou mimo, to je sebeklam.

Žijí tak v iluzorním světě.

Proto se jim také neustále nedaří předvídat ruské jednání, stále znovu a znovu šlapou na stejné hrábě.

Ale vraťme se ke Gruzii.

Pozorujeme jednoduchou věc.

Z USA jim přikázali přijmout tento zákon, o tom není nejmenších pochyb, je příliš mnoho faktologie o Gruzii a USA, aby se dalo pochybovat o tom, že Gruzie tento zákon přijala výlučně na příkaz z USA, tedy že se jej pokoušela přijmout.

A samotné manifestace proti Gruzii, proti přijetí toho zákona proti zahraničním agentům jsou organizované také z USA a podpořila je gruzínská prezidentka, která se v té době nacházela v USA.

A jakmile se celá ta věc na pokyn z USA dala do pohybu, zrušili přijetí zákona, a museli pustit ty, kteří byli zatčeni...

Vaše vnitřní právní úprava nikoho nezajímá, je-li v rozporu se zájmy páníčka.

Ti protestující narušili zákon, vy jste je zatkli a teď je budete muset pustit, to je ultimátum.

Potom budete muset sami odstoupit z mocenských funkcí... Nu, to je taková věc.

Takže co pozorujeme?

A proč vlastně?

A tady, jestliže trochu popřemýšlíme proč, tak přijdeme k jednomu závěru.

Není-li ani jeden postsovětský stát, bývalá svazová republika plnohodnotným státem, tak to znamená, že si zachovávají velmi důležité vazby na Rusko, ekonomické, kulturní, osobní, prostě všeho druhu.

A my to vidíme na příkladu toho, jak diaspory převádějí prostředky z Ruska do svých rodných států.

To znamená, že třeba Kyrgyzstán žije jen z převodů z Ruska.

Gastarbajtri přijedou do Ruska, pracují v něm a vydělané peníze posílají do Kyrgyzstánu.

A to platí pro všechny republiky, ani jedna republika nežije jinak, dokonce ani taková ekonomicky

prosperující republika jako je Ázerbájdžán.

Bez vazby na Rusko není Ázerbájdžán jako stát způsobilý. To je prostě dané.

Ale tuto danost si uvědomují i v USA a zatímco dříve vždy globalisté měli zásadu, že kdo bojuje proti svému vlastnímu státu, musí to dělat na úkor zdrojů vlastního státu...

Jak bojovali proti vlastnímu státu třeba bělogvardějci?

Bojovali za zájmy interventů, za to, aby Rusko bylo rozčleněno, a to bez ohledu na to, že heslem byl boj za jednotné Rusko.

Jakmile například generál Slaščov pochopil, že ho s tím jednotným a edělitelným Ruskem podvedli, tak z bílého hnutí odešel.

A nakonec se přes všechny překážky dostal k Rudé armádě a začal učit, cvičit rudé důstojníky. Takových příkladů je mnoho.

Jakmile lidé sloužící a bojující v Bílé armádě proti Rudé armádě pochopili, že vlastně slouží cizím interventům, že bojují za jejich zájmy, že tedy nebojují za jednotné a nedělitelné Rusko, ale za to, aby Rusko proměnili v koloniální přívěšek Západu, tak přecházeli do Rudé armády.

Samozřejmě kromě těch, kteří si horoucně přáli, aby je ovládal zahraniční páníček.

Jako například generál Krasnov!

Který, jakmile se zhroutila centrální moc v Moskvě, se okamžitě běžel dohodnout s císařem:

„Přijmi mne do služby! Já ti budu císaři oddaně sloužit, přesně takového pána my potřebujeme!“

A Krasnov se takto ukázal nejen v době občanské války.

I v době Velké vlastenecké války bojoval na straně Třetí říše s cílem plné likvidace ruského národa a ruského státu, a sloužil jako věrný lokaj Adolfu Hitlerovi a Třetí říši.

Za to bojovali všichni vlasovci!

Ti, kteří byli vlastenci, v každém případě buď přímo spolupracovali se sovětskou mocí, nebo jestliže to pro ně bylo nepřijatelné, tak vstoupili do armády Velké Británie, USA.

Vstoupili do francouzského odboje, do armády de Gaulleho.

Tedy nějak bojovali proti Hitlerovi, a ti, kteří stát nenáviděli, jako například Turkul, ten byl z těch bělogvardějců, kteří zuřivě nenáviděli Rusko a chtěli ho zničit, ti sloužili Hitlerovi.

To jim ovšem nebránilo psát, jak bojují za vlast a tak podobně.

Ale když čtete jejich díla, tak chápete, nakolik byla hluboká jejich nenávist výslovně k Rusku a ruskému národu.

Všichni, kteří sloužili Hitlerovi, přece zanechali mnoho takřikajíc literární tvorby, v podobě korespondence a tak podobně, dopisů, deníků, které byly potom vydány v knižní podobě.

Což byla mimochodem dobrá práce.

Dříve, abyste dokázali, že bělogvardějci a vlasovci byli nepřátelé Ruska, museli jste vše dokazovat jen z jedné strany.

A teď prostě stačí si přečíst tato jejich díla dokládající, jak moc nenáviděli Rusko a Rusy.

Takže podstata...

Vracíme se. Stále mluvíme o té Gruzii.

Jak za první světové, revoluce a intervence,

za občanské války a intervence...

Mimochodem tu občanskou válku u nás rozpoutali interveni. Nebýt jich, tak ani nevznikla.

Skončilo by to tím, jak se zastřelil Kaledin, to by byl konec jakékoliv občanské války,

která do té doby fakticky nezačala.

Nelze rozervat jednotné území, protože se bude neustále snažit opět se pospojovat.

A my jsme mluvili o tom, že každý, kdo bojuje proti své vlasti, to měl dělat z vlastních prostředků,

stejně jako bělogvardějci,

stejně jako vlasovci.

Jen trochu jim pomáhali zvenku: „Co si sami

v Rusku nakradete, z toho se budete vydržovat.“

Takže tohle je ten anglosaský úskok,

abyste bojovali za své vlastní prostředky, aby Rusko, proti kterému bojují, platilo své vlastní nepřátele.

Turecko proti nám bojovalo

ve dvou čečenských válkách.

A přitom jsme právě s ním měli

rozvinuté ekonomické vazby.

Takže jsme ze svých zdrojů vydržovali celou tureckou ekonomiku.

A stále ji vydržujeme a ona proti nám bojuje na bojištích speciální vojenské operace na Ukrajině.

A to samé chtějí udělat i nyní, abychom sami ze svých prostředků platili boj proti Rusku, abychom je zásobovali.

A proto Západ nemá nic proti tomu, aby ty zdroje odcházely z Ruska do národních okrajů.

Hlavní je, aby se zpátky nic nevracelo, aby se to nerozvinulo ve vzájemně výhodnou spolupráci.

Je nutné, aby ty republiky byly k Rusku

nepřátelské. Přece to neustále všude vidíme.

Blinken se projel, že? Pobyl ve střední Asii a začaly problémy v Tádžikistánu, Kyrgyzstánu i Kazachstánu.

Ti všichni podnikli

proti Rusku různé kroky.

Kazachstán například zavřel své obchodní

zastoupení v Rusku: „Musí být uzavřeno...“

V Turecku! Turecko přestalo pouštět přes své území nejen sankční zboží, prostě úplně všechno.

A my přitom pokračujeme

v zásobování Turecka zdroji.

Co nám speciální vojenská

operace předvedla?

Rusko, které je fakticky zcela osamoceno kvůli své prodejné „elitě“,

nemá možnost získávat

jako spojenecké síly ty,

kteří jsou připraveni proti USA a západní Evropě bojovat na principu společného nepřítele, a takových je spousta.

Jen třeba celá ta koloniální Afrika je velkou silou,

která se chce pomstít Evropě a bojovat proti USA.

A naše „elita“ mele dokola: „Musíme jednat a vzdát se, jednat a vzdát se, jednat a vzdát se!“

A když to vidí ty státy, tak si říkají:

„My se za vás nepostavíme,

dokud nebudete zastávat jednoznačně srozumitelný politický postoj.

A dokud máte toho dvojhlavého orla a „elita“ chce pořád Rusko zaprodat,

a někde se jí daří zdroji

zásobovat ruské nepřátele,

zatímco národ bojuje za suverenitu

svého státu, se za vás nepostavíme.

Co když zítra kapitulujete?

Přece už se to stalo.

SSSR sám kapituloval, a jak potom dopadli ti, kteří stáli za Sovětským svazem?

Vždyť byli fakticky všichni ponecháni osudu.

Honecker skončil ve stejném vězení, v jakém seděl za Hitlera, dokonce v té samé cele.

Okamžitě dali najevo, kdo se dostal

k moci, že to není žádná demokracie,

že nastupuje fašismus,

totalitarismus, se vším všudy.

To jemu čelíme, to on se

zmocnil moci v Rusku.

My jsme se vzdali na milost vítězi

a vlajku máme vlasovskou,

kteřá nikdy v dějinách nebyla ruskou vlajkou,

nebyla, jen těch posledních 30 let je státní vlajkou.

Rusko se ukázalo být stabilní,

nepovedlo se rozvrátit jeho ekonomiku, i přes veškerou snahu Siluanova s Nabiullinovou a dalších.

Armáda bojuje a národ ji podporuje.

Takže co potřebují udělat?

Zaangažovat ruské síly na mnoha různých frontách,

aby Rusko nemělo dost zdrojů pro jednu frontu, aby bylo neustále nuceno

vynakládat zdroje i na jiné fronty.

Potřebují podpálit všechno okolo Ruska. Jestliže hoří požár na jednom místě, tak ho můžete efektivně hasit, ale když vám podpálí celé území, budete muset hasit všude a nevystačí vám zdroje.

Bude vzrůstat vnitřní sociální napětí.

A nakonec bude možné nechat stát explodovat za pomoci zahraničních agentů, které u nás nikdo nelikvidoval, kteří u nás stále pracují, kteří jsou stále ve státních funkcích a dál uplatňují protiruskou politiku.

Například náměstek ministra školství Sekirinskij.

A takových je spousta.

Například na těch školních „hodinách o vážných věcech“ školám zakazují organizovat hodiny o statečnosti a vlastenectví ve spojitosti se speciální operací, a na druhou stranu jim výslovně vnucují, aby povinně organizovali hodiny tolerance a propagandy LGBT.

A to je u nás mimochodem ze zákona zakázáno! Propagovat u školáků.

A myslíte, že to ministerstvu školství v něčem brání?

Naše ruské zákony je nezajímají, oni se řídí těmi americkými!

Západ nemůže ustát boj s námi.

Neustále nám tvrdili, že Rusko představuje jen 2% ze světové ekonomiky a musí čelit 50%.

Nepovídejte, tak si to pojďme spočítat. Ta naše 2% představují REÁLNOU EKONOMIKU! To jsou zdroje a výroba. Zatímco u nich to jsou prázdné deriváty, bankovní cenné papíry, které neustále přeprodávají a navyšují tak cenu.

Oni do toho počítají prostituci, narkomani, zločinnost, to všechno je jejich ekonomika, která je potom nafouknutá.

A když se ve válce střetla reálná ekonomika s tou fiktivní, tak se ukázalo, že to ta jejich fiktivní neustojí.

Výsledkem je, že musí shánět zbraně, kde se dá, brát je vlastním vojenským jednotkám, například všechny své protiletectvé zbraně Německo dalo Ukrajině a teď je samo nemá, protože musí nějak podpořit Ukrajinu, aby s Ruskem válčila. Shánějí municí, kde se dá.

Vydávají vše, co sami mají.

A tak se teď snaží zakládat výroby.

Jenže rozběhnout výrobu, která byla uzavřena, kterou zrušili, je velice složité! Přece nejde jen o vybudování nějakých hal a jejich vybavení stroji.

Tak především, kde vezmete ty stroje, jak budete ty náboje vyrábět?

U nás běží výroba na výrobních linkách, to je jeden způsob a vy ty náboje budete dělat na soustruhu?

To znamená zcela jinou výrobní kapacitu.

A u nich je to přesně takto.

Proto můžeme vyrábět nábojů více než oni a to ještě musí tu výrobu teprve rozběhnout.

No dobře, k těm strojům potřebujete lidi a ty musíte zaškolit. Kde tu výrobu založíte?

Přece jste provedli tu operaci, vyhodili do povětří potrubí Severního proudu, v Evropě je nedostatek energií a teď tu výrobu musíte někam převést.

A jak převežete všechny ty odborníky?

To je velký problém, jedno souvisí s druhým a ráz na ráz to neprovedete.

Potřebujete na to čas. To znamená, že musí Rusko roztáhnout v čase, aby v žádném případě neukončilo vítězně tu válku, než se Západ dokáže plně zapojit se svou ekonomikou do války s Ruskem.

To právě proto padají neustále různé mírové návrhy.

Kdekdo nabízí, že zprostředkuje mírová jednání s Ukrajinou.

A to hlavní, jestliže Rusko efektivně bojuje na jednom úseku, je nutné to zařídit tak, aby na něm nemohlo bojovat efektivně, aby mělo problémy po celém svém obvodu.

Blinken se projel a všude se to rozjelo. A co Blinken zjistil?

Blinken zjistil, že si ty národy přese všechno uchovávají vazby na Rusko, národy národních republik.

Na této úrovni se ty vazby zachovaly a běží na ní ekonomická spolupráce, které se účastní i sama „elita“.

Tu „elitu“ je nutné zastavit.

Je nutné celému světu předvést lekci, že kdo vystoupí proti USA, bude mít velké problémy, velmi vážné problémy.

Zatímco ty protesty v lednu roku 2022 v Kazachstánu byly velice rychle potlačeny vlastním kazašským vedením, přímo kazašským státem...

Přestože je jen projektově zkonstruovaný, nicméně státnost tam je a ta zafungovala v zájmu svého národa!

Výslovně v zájmu svého národa!

Tak tohle je nutné potlačit, dát lekci, jak ty státy dopadnou vystoupí-li proti USA.

A právě proto v Gruzii jako ve zcela ovladatelném objektu, který nic neudělá bez pokynu z USA, na jedné straně přijali zákon o zahraničních agentech a na druhé straně ukázali, jak mohou aktivovat své zahraniční agenty a kdykoliv smést stát.

Jedná se o demonstraci síly pro všechny postsovětské republiky.

A obzvláště pro ty, které navštívil Blinken.

Je to ukazatel: „Jestliže se někdo z vás cukne a pokusí se hájit své vlastní zájmy, výslovně vlastní zájmy, nebude pracovat v zájmu USA a nebude bojovat proti Rusku...”

Právě proto na těch protestech pálili ruskou vlajku, to bylo demonstrativní.

A Suchumi také neskandovali náhodou.

To také znamenalo, že půjdou do války s Ruskem, nebo budou aktivovat konflikty, znovu například vzplane konflikt na Náhorním Karabachu, nebo se aktivují ty problémy mezi Tádžikistánem a Kyrgyzstánem, mezi Uzbekistánem a Kazachstánem...

Mohou to všechno prohloubit.

A jestliže to někdo odmítne, až dostane rozkaz z USA, toho exemplárně potrestáme.

To je účel těch událostí v Gruzii.

Je to lekce, demonstrativní lekce. Zatím jen malá lekce, nevelká demonstrace s náznakem.

A konkrétně tím říkají: „My v kterémkoliv vašem státě aktivujeme naše zahraniční agenty a Rusko už nebude mít takové prostředky, aby u vás zasáhlo a pomohlo vám.

A jestliže vám pomůže, taky dobře, protože tím odtáhneme síly z ukrajinské fronty.

Ale tady u vás to stejně destabilizujeme, vyvoláme u vás občanskou válku jako na Ukrajině.“

Kde běžela od roku 2014 do roku 2022.

Vždyť na Ukrajině byl proveden státní převrat a banditská klika teroristů, fašistů, banderovců, která se dostala k moci, rozpoutala teror proti vlastnímu obyvatelstvu a začala válka.

Právě tím straší všichni Američané:

„Když nebudete poslouchat, budete myslet na své národní zájmy a nebudete pracovat proti Rusku, tak vás potrestáme!“

Proto dokonce i jen po jedné Blinkenově návštěvě si všichni pospíšili, aby provedli nějaký demonstrativní krok, poníženou poklonu před páníčkem.

A ty události v Gruzii jsou jim výstrahou.

Tam se přece zatím nic nerozhodlo.

Když se jim to bude hodit,

smetou gruzínskou válku,

nechají roztrhat celou gruzínskou vládu, zlynčovat je na náměstí,

bez ohledu na to, že věrně

slouží Američanům.

Připomeňte si ty americké filmy, kde i přes to, že splníte vůli páníčka, vás stejně nechá zlikvidovat.

Tak taková je ta situace.

Ještě jedna otázka.

Prosí vás okomentovat články

z New York Times o tom,

že potrubí Severního proudu vyhodili

ve skutečnosti ukrajinští diverzanti.

Víte, ta situace s ukrajinskými diverzanty ve skutečnosti dokládá, že USA vůbec nepočítaly s tím,

že se budou vůbec muset nějak

ospravedlňovat, vůbec s tím nepočítaly.

Oni to udělali a všichni to od počátku věděli,

USA ale čekaly, že to strpí a vše půjde podle nich.

Mysleli, že po vyhození Severního proudu,

se Rusko rychle zhroutí,

že ta „elita“, která je připravena o možnost sloužit Západu a plazit se před ním na břicho,

se pozvedne proti Putinovi a svrhne ho, že Rusko kapituluje,

začne vyplácet reparace

a kontribuce a vše bude, jak má.

Jenže jim to neprošlo.

Potrubí do vzduchu vyhodili, ale čas běží a začíná se hromadit negativum.

A ti, kteří oddaně slouží USA... Těm je fakticky jedno, co bude s jejich státem.

Jak to řekla Annalena Baerbocková?

„Mně je úplně jedno, co si myslí voliči.

Já potřebuji pomáhat Ukrajině a budu to dělat v té míře, v jaké to bude zapotřebí.“

Jejich státy jsou jim ukradené.

Ale problém je v tom, že tyto státy se tak či onak účastní oběhu zboží,

takže když přišly o dodávky levného plynu...

Oni stejně jako dřív žijí z ruského plynu,

jenže teď ho dostávají buď oklikami,

nebo ho vydávají za plyn získaný

ze třetího státu, ale jeho cena je vyšší.

To znamená, že i výrobní cena je jiná,

energetická zajištěnost výroby je jiná,

proto už jejich ceny nebudou konkurenceschopné a oni budou muset rušit výroby.

Ano, teplá zima jim umožnila nějak přežít.

Ale to hlavní přece je, že vyčerpaly své rezervy a doplnit je jako dřív už se jim nedaří.

Rossionská „elita“ by jim ráda

pomohla, ale nemá jak.

A to vše se samozřejmě hromadí.

A dokonce i ti nejoddanější sluhové, ne takoví jako Baerbocková nebo Scholz, ti jsou úplně mimo,

se začínají ptát:

„Proč vlastně stojíme za USA,

které nás kdykoliv mohou podrazit?

Ted' vyhodily do vzduchu to plynové potrubí, rozložili nám ekonomiku.

Já musím zavřít svou výrobu a převést ji někam jinam. Máme kvůli tomu samé problémy a oni jsou ve vatě.

Tak takovým já sloužit nebudu.“

A mimochodem, mentalita takového chování je také dobře popsána v amerických hollywoodských filmech.

Takže USA začínají mít velké problémy

ve vztazích právě s těmi partnery,

se kterými hospodářsky

spolupracují v Evropě.

Ale čím více se to časově protahuje, tím více

ekonomických problémů vzniká v samotných USA.

USA, jejich hospodářské subjekty

spolupracují s těmi evropskými,

takže ty problémy se z Evropy postupně přenášejí i na ekonomiku USA,

což vytváří situaci, při které se státní „elity“ začínají mezi sebou ještě více hašteřit:

„Proč jste to udělali? My ted'

kvůli tomu máme problémy...”

A tak se objevila nutnost nějak vysvětlit, že „to vyhodil někdo jiný...”

Pro dav, čistě pro dav.

Zatím čistě jen pro dav, aby se to uklidnilo, aby tu situaci nějak ustáli do doby, než se Rusko zhroutí.

Kdyby se na to připravovali předem, tak by si pro tu krycí operaci vybrali pravděpodobnější loď, aby měla potřebnou nosnost, aby byla v potřebnou dobu na potřebném místě.

A teď si vybrali jedinou, která tam byla a ono to nějak nesedí.

Tak začínají vysvětlovat, že to bylo tak a tak a ono to sice nesedí,

ale dav jim to podle nich

stejně sežere.

Oni teď musí udržet na uzdě ten dav

do doby, než se zhroutí Rusko.

Na jedné straně po obvodu Ruska vše destabilizují a na druhé straně zásobují Ukrajinu, čím se jen dá.

Vždyť co bylo řečeno?

„Přenecháme jim úplně všechno.

Ty zbraně jsme vyráběli stejně k boji proti Rusku

a Ukrajina s ním válčí, tak jí všechny ty zbraně dáme.

Ať dál bojuje za naše zájmy.”

Vždyť Mitt Romney, bývalý kandidát na prezidenta USA, přímo řekl:

„To je jejich válka!”

Tedy válka Ukrajiny a Evropy.

A více se věnoval Ukrajině: „Oni umírají

za naše zájmy, prolévají za ně krev.

Jejich lidé tam umírají kvůli tomu, aby se neprolévala americká krev a neumírali američtí občané.“

Ale říká tam přece i něco jiného.

Evropa poskytla nějakou materiální pomoc,

což se negativně odrazilo na její ekonomice,

a on povídá: „Nás tyto jejich

problémy vůbec nezajímají.

Evropa musí maximálně zajišťovat Ukrajinu, a jaký to

na Evropu ve výsledku bude mít dopad, je nám ukradené.“

V Německu mají ministra obrany Pistoriuse.

Ano, to je něco!

Ten tuhle prohlásil: „Já jsem se dozvěděl,

že už do konce měsíce dodáme techniku,

Leopardy, naše a portugalské.“

Nu dobrá, ty jsi ministr obrany a dozvěděl ses to od kancléře, takže je to normální vyjádření.

Kdyby ses to ale dozvěděl od kancléře,

tak bys potom musel mluvit jinak:

„Musíme připravit a dodat!“ Ne “dodáme”, protože ty dodávky závisí na úrovni připravenosti techniky.

Chápete to? Takže ta situace vypadá tak,

že kdyby za to odpovídal

jako ministr obrany, tak by řekl:

„Dostal jsem úkol a musím připravit techniku a dodat ji.“ Nebo ve zkratce: „My dodáme.“

Žádné, že se dozvěděl, ale že dostal

za úkol dodat tu techniku.

On fakticky řekl, že se

dozvěděl, že už ji dodávají.

Takže on jako ministr obrany

za nic neodpovídá.

Jemu bylo řečeno, že už to dodává

a on to jen předal dál jako papoušek.

Stejný případ se stal mezi Ursulou von der Leyenovou a Merkelovou.

Tehdy Ursula von der Leyenová prohlásila:

„Navyšujeme svůj kontingent v Afghánistánu.“

A všichni se samozřejmě vrhli s otázkami k Merkelové

a ptali se jí: „Německo se rozhodlo navýšit kontingent?“

A Merkelová tam stála

a valila oči: „Já o ničem nevím.“

Ursula jí přispěchala na pomoc a povídá:

„Oj, promiňte, já vám to zapomněla říci.“

Chápete? Kdo tedy politicky rozhoduje

o rozšíření jejich přítomnosti?

Ministryně obrany? A ona potom svůj komentář ještě doplnila:

„Zavolali mi z Washingtonu, a já vám to ještě

nestihla říci, že rozšiřujeme svou přítomnost.“

Takže se prořekla se vším všudy.

No a Pistorius se prořekl úplně stejně,

když řekl: „Plán nám oznámili

a my to dodáme.“

A zda je ta technika připravená k dodání nebo není, co přesně Bundeswehr vyčlení...

Ty plány musí být nějak zkoordinovány,

takže to vyjádření mělo znít zcela jinak.

Jen předvedl, že on sám je úplná nula,

že jen tlumočí rozkazy z Washingtonu.

Tak proč by se Washington za těchto podmínek měl nějak žinýrovat a starat se o ty...

...Evropany, kteří se sami

nehodlají starat o svůj stát?

Nicméně ty problémy vytvořené v Evropě,

přece žijeme všichni na jedné planetě, se tak či onak přenesly do USA a oni museli nějak odpovědět.

A tak si holt vymysleli takovou věc.

Je třeba říci, že to je velice špatná verze.

Jak už jsem říkal, neznají naši mentalitu.

A tak tvrdí, že prý je tam ukrajinská stopa.

Přece mohli říci: „Nu, víte, prostě

to vybuchlo. Náhodnou to vybuchlo.“

Asi takto: „Ukrajinci si chtěli zarybařit

a jak je jejich zvykem tak předtím, než...

A rybařit hodlali pomocí dynamitu.

A jak je jejich zvykem, tak než došli na místo, hned jak jachta odrazila od břehu,

začali pít a na místo přijeli

už pořádně nadraní.

A tam se rozhodli, že ryby omráčí výbuchem,

vyhodili výbušninu a nastavili časový spínač tak,

aby se jachta stačila dostatečně

vzdálit a nezasáhl jí výbuch.

A aby těch ryb ulovili hodně,

tak i té výbušniny vzali hodně.

Vyhodili tedy tu výbušninu a rozjeli se pryč, aby je ten výbuch nezasáhl

a dál chlastali a zajídali to sádlem.

A tak nakonec úplně zapomněli

na to, jaký náklad vyhodili.

A protože byli ožralí, tak ten výbuch načasovali zcela náhodně, ani pořádně nevěděli jak.

A ráno už s opicí nevěděli, zda vůbec rybařili,

nebo prostě ty ryby neposbírali, jak byli ožralí.

Prostě zapomněli a teď se tedy ukázalo,

kdy ten časový spínač sepnul.“

Kdyby tam měli normální americké sovětology,

kteří by měli nějaké ponětí o mentalitě,

tak by klidně přišli s takovou verzí.

Mimochodem jeden americký

senátor se o rybaření zmínil.

Ovšem ne tak barvitě,

jak jsem to podrobně vyložil.

Prostě řekl: „Možná prostě Ukrajinci jeli

na ryby a vyhodili to do vzduchu nechtěně?“

Spojené státy teď mají problémy všude, kam se jen podívají.

Na jedné straně potřebují za každou cenu protáhnout ten konflikt na Ukrajině,

aby vyčerpali ruské zdroje, a na druhé straně se z něj potřebují co nejrychleji dostat,

aby stihli využít ruské zdroje pro vlastní záchranu, jako to bylo v roce 1991.

Proto nám destabilizují celé okolí.

A proto se také Američané tak naštvali,

když Číňané přišli se svými dvanácti body.

Vždyť těch dvanáct čínských

bodů není nic jiného,

než měkčí verze deseti bodů

Zelenského o kapitulaci Ruska.

Já jsem vyprávěl v minulém pořadu o tom,

že to nenavrhli, abychom kapitulovali,

ale aby se podívali, zda jim to třeba vyjde.

Je nutné si uvědomovat, že pro Čínu

je smrtelně nebezpečné, aby Rusko kapitulovalo,

je to pro ně smrtelně nebezpečné.

To by totiž prudce posílilo státní „elity“ USA, dostaly by ruské zdroje

a Čína by se ocitla zcela sama

proti všem nepřátelům.

To by se mohla rozloučit se svým čínským

líderstvím v celém světě, protože by ji udusili.

Tak především by ji zatáhli do tchajwanského konfliktu, podobně jako to udělali s Ruskem.

Pro ně je krajně důležité, aby Rusko nepředstavovalo pro Čínu hrozbu z hlediska světového leadershipu.

To proto je ten návrh na mírové

urovnání velice důležitý.

Jak jsem tehdy řekl, zkusili,

zda jim to vyjde.

A tento týden čínský ministr zahraničí Čchin Kang vystoupil s drzým prohlášením,

jednoduše drzým, už bez diplomatických podmínek, když prohlásil:

„Konflikt Ruska s Ukrajinou

již nabyl tak kritické podoby,

že všichni musí okamžitě

začít s mírovým vyjednáváním.“

Co to má být za diktát? Je to odpověď na to, jak zareagovala naše „elita“.

Když část naší „elity“ udělala

poníženou poklonu před Číňany:

„Jsme připraveni se vám

podřídít a sloužit vám.“

U nás jeden režisér razí tuto linii, neustále vystupuje u Solovjova a vykládá:

„Nač by Rusku byla suverenita? Musíme se podřídít Číňanům.

Nač potřebuje Rusko suverénní

měnu? Stačí nám jüan!“

A to všechno vykládá

z vlasteneckých pozic.

A když Lukašenko odletěl jako vyslanec těchto rossionských „elit“ připravených podřídít se Číně,

bylo to jasné.

Jakže to Lukašenko řekl? „Nač by nám byl ten ruský svět? Já jsem pod Čínou.

Bude-li prosperovat Čína,

i mně bude dobře.“

A nyní se stejnou misí letěl i do Íránu, aby se dohodl s druhým centrem koncentrace řízení.

Takže naše „elity“ zareagovaly, a proto Čína drze ohlašuje ta mírová jednání.

Več doufají? Doufají, že Rusko s nimi začne jednat a vysvětlovat: „To přece není možné?

Vždyť především pro vás jsou ta mírová jednání nevýhodná! Nejsou pro vás výhodná!

Protože jsme tady svou operací zaangažovali všechny vaše nepřátele a vítězství Ruska...

Ta válka tady vám uvolňuje ruce,

abyste mohli jednat po celém světě.

Můžete se soustředit na Afriku,

Latinskou Ameriku i jinde.

Zatímco jsou USA vázány na Rusko, můžete všude jednat

a Rusko potom bude nuceno začlenit se do vašeho světa.“

Číňané říkají: „Ale my chceme, abyste se už teď začlenili, abyste svým úsilím, svou mocí...

Už se vám fakticky povedlo zlikvidovat

Francafrigue, koloniální impérium Francie.“

Emmanuel Macron za dobu svého prezidentského úřadu už osmnáctkrát navštívil Afriku.

To neudělal žádný francouzský prezident.

A proč? Upadá tam jejich vliv.

A kdo od nás tam působí?

Wagnerovci zapracovali

a utvrdili tam ruské zájmy.

„Chceme, aby wagnerovci nepracovali na Rusko,

ale na Čínu.“ A takto ve všech bodech.

„A potom vám budeme pomáhat.“

Jestliže toto Kangovo prohlášení a těch předchozích 12 bodů

na úrovni řízení jednoduše

přehlídneme, co to udělá?

Vůbec nic! Čína nám bude pomáhat v plném rozsahu, ve kterém je připravena to udělat.

Ta podpora bude stejná i v případě,

že se jí zcela podřídíme.

Stejně nás bude podporovat,
protože je to pro ni krajně výhodné,
je v jejím zájmu, aby Rusko vyhrálo
na bojištích speciální operace.

To totiž umožní Číně
zůstat světovým lídrem.

Jestliže Rusko prohraje, posype
se celá světová civilizace,
protože zdivočelá americká státní
„elita“ bude dál likvidovat svět.

A tím příštím, proti komu
se semkne celý svět, bude Čína.

A Čína je silně závislá na západních trzích,
je na nich technologicky i vědecky závislá.

Na rozdíl od Ruska, Čína nemůže USA zlikvidovat,
zatímco USA Čínu zlikvidovat mohou.

A bude-li nakonec všude Západní svět?

Přece ten AUKUS nezačali formovat jen tak.

Takže ta situace na Ukrajině je v každém případě naším trumfem v rukávu ve všech vztazích.

Jenže aby ten trumf byl uplatněn,

musí být v Rusku jednoznačně srozumitelná politická platforma, aby Rusko neuhýbalo:

„Tady hrajeme, tady nehrajeme, a tady se rozmyslíme...“ Takto to nesmí vypadat.

Když se vrátíme k tomu teroristickému útoku

v Brjansku. A to byl teroristický útok!

V Brjanské oblasti, omlouvám se.

A oni nám vykládají, že 9. března, po celém týdnu,
prý provedli za trest odvetný útok. Skutečně?

Ta odplata by musela být další den.

Generální štáb má neustále seznam cílů a také prostředků k jejich zasažení,

které může použít okamžitě, hned, na rozkaz,

jako to bylo třeba v případě Krymského mostu.

Tam se jednalo o odplatu.

Jestliže to takto protahujete,

není to žádná odplata,

je to obyčejný útok v průběhu bojů

ve vojenské speciální operaci.

Byl to už jen obyčejný útok. Přestože byl nezvykle silný početně a v účinku,

stejně už to bylo jen

obyčejné vedení bojových akcí.

Nebyla to žádná odplata,

to je to, co chci říci.

Jakmile jste s tím útokem

vyčkávali, může být odplatou

jen likvidace všech jednotlivých účastníků zločinecké skupiny teroristů,

která provedla ten výpad v Brjanské oblasti,

likvidace všech jednotlivých důstojníků Hlavní správy vojenské rozvědky

té ukrajinské ozbrojené sebranky a té druhé rozvědky,

jak se jmenuje? Ukrajinské bezpečnostní služby.

Musí být zaměřena proti konkrétním

jedincům, třeba i raketami,

ať s těmi zmetky zemře dalších 40-50 zmetků, tak to by byla ODPLATA!

A tohle nebyla žádná odplata,

to byl obyčejný útok.

Takže jsme zase světu předvedli, že jsme to zkousli. A ještě vyplouvají další různé věci.

Na území Ruska bylo zabráněno atentátu

na Malofejeva, prý ruského vlastence.

To tedy je „vlastenec“.

Vždyť ten Tsargrad je celý řízen přímo
pracovníkem Státního departmentu USA,
ale Malofejeva považují za vlastence.

Malofejev chce dosadit na ruský trůn toho přerostlíka Gošu Hohenzollernů, ale mají ho za vlastence.

Členem jeho týmu je

i Strelkov-Girkin, který prohlásil:

„To je správné, je nutné

schovávat se v boji za civilisty.

Kdybych teď bojoval na Donbasu, dělal bych to úplně stejně, také bych se schovával za civilisty.“

Tak to je ten Malofejev, ten vlastenec, jak nám tvrdí. O tom jeho „vlastenectví“ by se dalo mluvit dlouho.

A teď se stalo to, co se stalo, prý mu nastražili bombu a oni ji prý objevili.

No prosím. Jak to bylo a proč, chtěli ho zabít jako Darju Duginovou?

Tedy tím cílem měl být samotný Dugin,
ale ten porozuměl signálu od páníčka a řekl:

„Už to neudělám, pane,

nebudu hájit suverenitu Ruska.“

A teď vykládá takové věci, když vystupuje v televizi, že se to prostě nedá poslouchat.

To znamená, že zacouval, a už ho Rusko nezajímá, bude páníčkovi sloužit bezpodmínečně, pochopil ten signál.

A zda Malofejeva chtěli odstranit a třeba ho nahradit Duginem, nebo jen postrašit, to je otázkou.

Časem se to vyjasní. Ale je tu jedna taková věc.

Kdo se pokusil o ten atentát proti Malofejevovi?

Jedním z účastníků té teroristické akce v obci Brjanské oblasti, pokud si správně vzpomínám, byl Kapustin.

A vzpomínáte, jak jsem v minulém pořadu říkal, že je pro mne vůbec otázkou, odkud ta skupina přišla?

Zda to nebylo z Ruska?

A mám i druhou otázku,

kam potom ta skupina odešla?

Vykládají nám, že na Ukrajinu a prý ji doprovodili dělostřeleckým útokem.

Ale žádné důkazy efektivity toho

útoku společnosti nedoložili.

A to byla znaková operace, měly by být předloženy objektivní údaje o efektivitě toho dělostřeleckého útoku.

A jak to teď dopadá? Ukrajina nic nepotvrdila a my nemůžeme doložit efektivitu toho útoku, že?

To vyvolává otázku. Kdy došlo k tomu pokusu o atentát na Malofejeva?

Datum nám nesdělili. Nenašel jsem ho. Oznámili, že byl odvrácen útok, ale nebylo řečeno:

„Dnes, nebo tehdy a tehdy mu bylo zabráněno...“ Nic takového. Prostě jen řekli, že ho odvrátili.

A tak tu vniká určitá kolize.

Jestliže zabránili tomu útoku na Malofejeva před tou teroristickou akcí

v Brjanské oblasti, tak to znamená, že přinejmenším část těch lidí z té teroristické skupiny byla v Rusku,

že se ta skupina celá zformovala v Rusku,

než zaútočila, takže nepřišla z Ukrajiny.

A došlo-li k tomu pokusu až po té akci

v Brjansku, tak to zase znamená,

že nikoho na ukrajinské území nevytlačili,

že se prostě rozptýlili na ruském území.

To jsou velice důležité otázky,

velice závažné otázky.

Co se to děje a pro koho

to pracují naše tajné služby?

A tím nemyslím ty kluky, kteří jsou v poli, kteří reálně riskují své životy a bojují proti různým teroristům,

ale ty, kteří dostali své nárameníky ve Washingtonu a vykračují si jen po parketu svých vznešených kanceláří.

Takže my tu mluvíme o nutnosti

jednoznačnosti naší politiky.

A tohle právě patří pod tu jednoznačnost. Myslíte,

že nikdo ve světě nezaznamenal tuto situaci?

A tam přece přesně vědí kdy,

jejich tajné služby nespí.

To jen nám v otevřených zdrojích nic neřekli, kdy se ten útok na Malofejeva měl odehrát.

Ale tajné služby jiných států to vědí a státní lídři si z toho dělají určité závěry a vedou podle toho svou politiku.

Ale svou politiku korigují

i na základě jiné události.

O tom teroristickém útoku

natočili pořad Stop-fejk,

který dávali na Rossia 24

v sobotu, ano, 10. března.

V tomto pořadu se dost zevrubně a podrobně věnovali historii vzniku symboliky

a vůbec ideologie té teroristické skupiny,

jak z bělogvardějského hnutí přes Třetí říši získali svou symboliku.

A konkrétně tam byla bezesporu uvedena symbolika ROA, vlasovské Ruské osvobozené armády.

A co tam udělali?

Zdalo by se, že vše říkají správně, že je to v pořádku, ale trikolóra, pod kterou bojovali vlasovci,

byla speciálně zakryta tak, aby nebylo jasné, jaké barvy má ta vlajka.

Vlasovci prostě bojovali pod jakousi neurčitou vlajkou, aby nebylo jasné,

že to nepřátelé Ruska bojovali pod touto bílo-modro-červenou trikolórou,

že nikdy v ruských dějinách nebyla trikolóra státní vlajkou,

dokud nedošlo k tomu státnímu převratu v roce 1991,

nebylo rozvráceno Rusko/SSSR, a nad jeho zbytky, hlavní částí Ruska

nebyla vyvěšena koloniální vlajka,

vlajka koloniální závislosti Ruska.

Víte, dokud bude docházet k takovému překrucování, nikdo nám věřit nebude.

A co se děje nyní?

Jen se podívejte, jakou rozpoutali masovou kampaň, ve které prosazují, dělají reklamu výslovně trikolóře.

Vůbec by mne nepřekvapilo,

kdyby 9. května prohlásili,

že nad Reichstagem nebyla 9. května 1945

vyvěšena rudá sovětská vlajka, ale trikolóra.

Z médií se na nás valí taková lavina lží,

překrucování, že už to dál ani není možné.

Všechno je to postaveno

na lži. Všechno!

Protože trikolóra nikdy

nebyla ruskou státní vlajkou!

Tu daroval vlasovcům Hitler.

A to bylo tím hlavním důvodem, proč ti,

kteří provedli státní převrat v roce 1991,

Jelcin and Company, vztyčili

nad státem právě tuto vlajku.

To pro ně bylo svaté, protože dobře věděli, jakou vlajku vyvěšují.

Všichni poslanci Nejvyššího sovětu RSFSR se dozvěděli dějiny té vlajky!

Bylo provedeno spoustu kulatých

stolů a všem to pověděli.

A oni byli mimochodem členy

Komunistické strany RF,

a přesto tuto vlajku přijali výslovně proto,

že nám byla přisouzena Hitlerem!

A když se svět na to všechno dívá, když u nás vidí dvojhlavého orla, symbol naší obojaké politiky,

jednou sem, podruhé tam, neboť království,
dům vnitřně rozdělený nemůže obstát,
když vidí, že nad státem stále vlaje koloniální vlajka,
a že se tu dokonce ani nestaví ta otázka,
že bychom měli získat suverenitu alespoň na úrovni symbolů, tak co očekáváte?
Jakou podporu ve světě očekáváte,
když všude na úrovni symbolů
demonstrujeme své přání se vzdát?

Na bojištích speciální vojenské operace lidé bojují pod odvěkou ruskou vlajkou, pod rudou vlajkou,
za jednotné a nedělitelné Rusko.

A v moskevských kancelářích sedí lidé
pod trikolórami a tím dvojhlavým brojlerem.

To je celá ta situace.

Tak taková je teď u nás situace. Zdálo by se, že vše je pesimistické, ale ve skutečnosti to tak není.

Všechny ty křečovitě pohyby USA, stejně jako Číny s těmi jejími dvanácti body
a Kangovým prohlášením
ukazují, že jim to nevyjde.

Rusko je kolos a vůbec ne na hliněných nohou, a na tom, jak se Rusko rozhodne, závisí celý světový
řád.

Proto tak zápasí o kontrolu nad Ruskem. Ano, máme tu zrádce.

Je to nepatrná hrstka vlasovců, kteří se prakticky všichni usadili v řídicím sboru státu a tam zrazují.

Ale stejně to nebudou oni, kdo rozhodnou o výsledku boje, nejsou to oni, kdo rozhoduje o jeho
výsledku.

O tom výsledku rozhoduje jednota ruského národa a jak bude podporovat svého gosudara.

Chápejte, národ a armáda jsou jednotní, o této věci se v Rusku nikdy nepochybovalo.

Ruská armáda vždy byla jednotná s ruským národem. A tuto vazbu se snaží porušit.

To proto tak silná propaganda bílo-modro-červené trikolóry, proto se dělá všechno možné,
aby ekonomickým rozvratem zvýšili problémy
v Rusku, aby nám destabilizovali celý obvod,

abychom se pod tíhou problémů...

Obvod/perimetr, a co jsem řekl?

Perioda, omlouvám se.

Obvod, aby nám

destabilizovali celé okolí.

Abychom se pod tíhou problémů zhroutili,

nebo neměli takovou volnost ve svém jednání,

aby nám dokázali vnutit novou kapitulaci.

Jestliže se o to s tou kapitulací pokusí,

tak Rusko exploduje zevnitř.

Pokud někdo podepíše kapitulaci, bude sám smeten, bude jednoduše zlikvidován.

Ale to Američany nezajímá.

Jestliže v Rusku vzplane občanská

válka, vše se tím pro ně vyřeší.

Jenže ve skutečnosti to znamená,

že zahyne civilizace na planetě Zemi.

Na Rusku se teď jako na tom hřebíku drží celé světové uspořádání,

proto také všichni pracují tak opatrně.

Kromě šílených státních „elit“ USA.

Proto nám Čína bude pomáhat, je zbytečné reagovat na všechny jejich návnady.

A je zbytečné si myslet, že když si k nim zaletěl

Lukašenko a udělal jim tam podržanou poklonu,

tak se tím něco vyřešilo. Toho šejdíře všichni velmi dobře znají,

znají jeho bohato-vektorovost i to,

že v kterémkoliv okamžiku Rusko zradí.

Všichni to vždy dobře viděli a vědí, nic se v jeho případě nezměnilo, zatímco Rusko je věčné.

Rusko bylo, je a bude, protože

Západ nechápe ruskou mentalitu,

nechápe podstatu ruského mnohonárodnostního a mnohokonfesionálního národa.

Nechápe mentalitu vlastního ruského národa,

který je základem všech národů Ruska, a který svou státností chrání veškerou jeho různorodost.

A proto Rusko ustojí,

ať už je to jakkoliv těžké.

Naším úkolem, úkolem každého člověka je udělat to tak, aby se snížila míra krvavosti událostí, které již nastaly.

Míru té krvavosti určuje úroveň znalostí

o řízení složitých sociálních supersystémů,

které jsou vyloženy v Konceptci sociální bezpečnosti, kterou lidem přinášíme.

Koncepce sociální bezpečnosti je jediným zdrojem znalostí o řízení složitých sociálních supersystémů,

který je přístupný a otevřený

všem lidem. Jediný!

Nikdo jiný vám je nedá. Všechny znalosti o řízení jsou utajovány, aby si je uchránili pro sebe.

Ale v tom také spočívá jejich zkáza.

My je poskytujeme otevřeně.

A čím více lidí se dozví, jak jsou řízeny státy,

společnosti, jak fungují vzájemné vztahy mezi státy,

jak se budují mezistátní spolky a mnoho dalšího,

co je vyloženo v Konceptci sociální bezpečnosti,

tak bude vědět, co může na svém konkrétním místě udělat tak, aby co nejrychleji nastoupil mír,

aby se vše co nejrychleji uklidnilo,

lidé se zaradovali a skončilo to krveprolití.

Proto studujte práci

vnitřního prediktoru SSSR.

Co se týče stávající situace, tak k té byla sepsána třídílná práce Válka, Stát a Bolševismus

a jako samostatná kniha

Státní symboly a státní suverenita.

Velice se vám hodí i ty knihy, které jsou nyní vydávány v sérii Knihovny konceptuálních znalostí, je to ta kniha o ekonomice a obzvláště o imitačně-provokační činnosti.

Vždyť se podívejte, jak pokaždé... Teď v informačním prostoru působí velmi mnoho lidí.

Komu důvěřovat? Jak důvěřovat?

Právě o tom je ta kniha o imitačně-provokační činnosti a další knihy, které se vydávají.

Čtěte je, stávejte se konceptuálně mocnými, braňte zájmy své i své rodiny, a tím zároveň i zájmy naší společné Vlasti.

Protože se vám nepodaří bránit zájmy své rodiny odtržené od zájmů Vlasti.

Když uhájíte tento souhrn zájmů,

můžete zajistit i mírovou budoucnost,

mírové nebe nad hlavou

a štěstí pro všechny lidi.

A mně už nezbyvá, než se s vámi rozloučit.

Na shledanou! Přeji vám jen to nejlepší a štěstí.

Do příštích setkání!

Knihy vnitřního prediktoru SSSR v češtině i slovenštině naleznete na www.leva-net.webnode.cz, <https://ksbzdroje.cz/>, <https://www.vodaspb.ru/> nebo můžete zakoupit v knižní podobě na KSBPRESS.cz